

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput III. De eo, qui incendit sacrum locum, & postea damnum ignis
pertulit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

CAPUT III.

De eo, qui incendit sacrum locum, & postea damnum ignis pertulit.

QUODAM tempore postquam Venerabilis Prior Monasterij B. MEINULPHI Cæmeterium Sacelli B. Antonij in *Graffen*, quæ filia est Parochiæ Monasterij dicti, sepe muniri fecit, filius cujusdam Militaris non remotè à dicto Monasterio habitans, nescio quo frivolo spiritu ductus, ausu temerario unâ cum suis accessit servis, ignem supposuit, præfatamque sepe ut in cineres verteretur, incendebat. Fratribus supra dicti Monasterij eodem tempore circa frumentorum collectionem in vicino laborantibus festinanter, ut incensum ignem extinguerent, accurrentibus, dicti incensores sub gravi comminatione, ne incendium extinguerent, prohibebant. Unus autem è Fratribus nomine *Fridericus*, cui major justitiæ Zelus præ cæteris inerat, nec ferre valens, quod minùs justè factum fuerat, ad extinguendum præmemoratum ignem suas extendit manus, & ab uno servorum lanceâ graviter vulnerabatur; & quia eidem Monasterij Fratres resistere malitiæ non valebant, seps plurima ex parte combusta est, quod incendium dicti Fratres auxiliò, & numero deficientes maximo cum mænore animi sui intuebantur. Sed pius Dominus tristium optimus Consolator de occidentali plaga pluviam repente excitavit, quæ incendium omnino extinxit. Audistis jam de seps combustione nefariè circa filiam Parochiæ B. MEINULPHI factam, audiatur & nunc de horribili combustione, quæ brevi temporis intervallo sequebatur, & quia nullum malum impunitum manet, ideo post mensem unum, quo prædictum temerarium incendium factum fuit, contigit, Domino DEO justè permittente, quod non solum prædicti incensoris seps circa Castrum suum per incendium ab inimicis illatum absumeretur sed etiam & horrea sua frumentis plena cum omnibus villæ suæ ædificijs & frumentis unâ ferè horâ, me vidente, in cinerem redacta sint. Ita contigit, ut is, qui de incendio dicti Cæmeterij multum gaudens exultabat, jam

jam ædificia sua suæque villæ justo DEI judicio comburi cernens maximis doloribus afficiebatur, atque opprimebatur.

C A P U T IV.

Persequens Monasterium B. Meinulphi de calo punitur.

AD Laudem, & honorem Omnipotens DEI, Genitricisque ejus gloriosæ Virginis Mariæ, ac B. MEINULPHI Confessoris miraculum circa Beati MEINULPHI Monasterium factum cunctis palam facere me delectat. Anno Incarnationis Domini M. CCCCLIII. ipso die Ascensionis Domini temporibus, quibus bellum & seditiones inter Militares, qui *Westphali* nominantur, ex una parte, ex altera parte inter Militares, qui *Brenkenses* nuncupantur, gerebantur, iidem Westphali, nescio ob quam causam unâ cum Canonico quodam Ecclesiæ Paderbornensis, ac alio præcipuo Militari litteras diffidentiae ad nostrum Monasterium B. MEINULPHI transmiserunt, quod cum cuidam devoto Laico manifestatum, ad genua se prosternens ter *Pater & Ave* devotè in istum finem persolvit, ut Dominus DEUS inhabitantibus dictum Monasterium de præfata comminatione litteratoria suam misericordiam tribuere dignaretur, darètque signum, quo & iidem adversarij, qui prædictas litteras miserant, secundum intentionis propositum non peccarent, & dictos Regulares in pace relinquerent. Dum hæc litteræ Venerabili Priori tempore, quo se pro summa Missa celebranda præparabat, præsentatæ fuerunt, ante aperitionem tristitiâ quâdam obruebatur, sed Deus servum suum nolens inconsolatum relinquere contigit, ut dum in Offertorio Missæ tunc temporis decantandæ hoc complexum: *Dominus in voce tubæ* alacriter à Fratribus cantaretur, dictus Prior non leve solatium de concepta tristitia recipere merebatur, nam sicut in die Ascensionis Domini omnes Angeli quasi tubali voce, & quodammodo increpatoria Apostolis loquebantur, ita vox auditu satis perhorrenda, acsi prædictos corripere vellet adversarios, de excelsis intonuit. Eodem die prandiô per Conventum jam peractô, & Canonico, qui antè dictas litteras miserat, cum nonnullis in itinere equitante